

PRZEDPŁATA:
 ćwierćrocznie dla miasta Poznania 1 Tal. 20 Sgr
 na całe Prusy 2 Tal.

INSERATY:
 1 Sgr. 3 Fen. od wiersza na 1 szerokości przy-
 mują się tylko w ekspedycji.

GAZETA W. XIĘSTWA POZNAŃSKIEGO

Drukarni Nadwornej W. Deckera i Spółki w Poznaniu. — Redaktor odpowiedzialny: N. Kamiński w Poznaniu.

Telegraficzne wiadomości.

London, wtorek 24. Czerwca. — W obozie Alderholt wydarzyła się krwawa bójka między angielskimi strzelcami i 7ym pułkiem niemieckim strzelców; jak słychać, ostatni byli powodem tej sceny i dlatego musieli opuścić Alderholt.

Paryż, wtorek 24. Czerwca. — Dzisiejszy Monitor ogłasza układ zawarty między Francją i Saksonią, tyżący się własności literackiej.

Berlin, 25. Czerwca. — Najj. Pan raczył nadać wice-gubernatorowi twierdzy związkowej Moguncyi, generałowi-porucznikowi Boniu, order orła czerwonego 1ej klasy z brylantami z mieczami i zamianować profesora Dr. Rudolfa Birchow w Würzburgu zwyczajnym profesorem anatomii patologicznej i ogólnej patologii i terapii w fakultecie medycznym przy tutejszym królewskim uniwersytecie, jako i radcę sądu powiatowego Schultz-Voelker w Wschowie dyrektorem sądu powiatowego w Łobżenicy.

Z Królewca dowiadujemy się pod dniem 19. Czerwca: W prowincyi naszej zabiera się na wielkie przedsięwzięcia przemysłowe, których skutek będzie nader zbawiennym. W Toruniu zebrano się wielu kupców celem wybudowania na akycie kolei żelaznej w kierunku ukośnym od Torunia aż do Tylży. Kolej ta ma przerzynać najurodzajniejsze części prowincyi. Plan podany ministrowi dobrze został przyjęty. Wczoraj przybył tu generałny pruski konsul w Warszawie, radca legacyjny p. Wagner. Bawił on niejaki czas w Berlinie i Gdańsku w celu porozumienia się z kupcami prowincyi tutejszej gwołi ułatwienia stosunków handlowych między Polską a Prusami.

Wrocław, 20. Czerwca. — Wczoraj przybył tu minister p. Raumer. Celem przybycia jego jest naradzić się z komisarzami królewskimi, radcą tajnym panem Oppermanem i profesorem Hardtwichem bawiącym tu od kilku dni, nad środkami jakie przedsięwziąć należy przeciw zarazie bydła, która w zastraszający sposób w powiecie Gurauskim i Steinauskim panuje.

Królestwo Polskie

Warszawa, 22. Czerwca. — (Wypis z protokołu sekretaryatu stanu Królestwa Polskiego). Z Bożej łaski my, Alexander II., cesarz i samowładca wszech Rosyi, król polski etc. etc.

Na przedstawienie namiestnika naszego Królestwa Polskiego, postanowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. Udzielone zostaje panu Stanisławowi Jachowiczowi, opiekunowi szkoły sierot, pod kierunkiem towarzystwa dobroczynności w Warszawie istniejącej, przez wzgląd na jego długoletnie i pożyteczne prace, oraz z uwagi na smutny stan, w jakim się obok utraty zdrowia, wraz z rodziną znajduje, wsparcie dożywotnie, tytułem szczególnej nagrody, po rubli trzysta rocznie, po jego śmierci, w połowie na wdowę po nim, w połowie zaś na dzieci, do ich pełnoletności przejść mające.

Art. 2. Wsparcie to liczyć się ma od dnia dzisiejszego.

Art. 3. Wykonanie niniejszej woli naszej poleca się komisji rządowej przychodów i skarbu.

Dan w Petersburgu, 6. Maja 1856 roku.

(Podp.) Alexander.

Przez cesarza i króla. Minister sekretarz stanu, Ig. Turkułł.

Rosya.

Petersburg, 18. Czerwca. — Cesarz rozkazał znieść stan wojenny w guberniach Chersońskiej, Ekaterynostawskiej i Podolskiej.

— Skład ministerstwa jest obecnie następujący: minister spraw zagranicznych: książę Górczakow z adjutantami Tolstoj i Osten Sacken; minister spraw wewnętrznych: książę Tolstoj; prezydent rady ministrów i rady państwa: ks. Orłow; minister wojny: generał artylerji Suchozanet; minister domu cesarskiego i cesarskiego głównego kwatermistrzostwa: generał porucznik hr. Adlerberg; główny kwatermistrz sztabu cesarskiego: bar. Lieven; kontroler państwa: generał porucznik Annenkov; głównodrygujący departamentem dla komunikacji wodnej i lądowej generał Czerkin. Są to mężowie nowo od cesarza powołani do kierowania machiną państwa.

— Petersburgski wojenny generał gubernator wydał 8. Czerwca ogłoszenie tyżące się wydawania paszportów za granicę, następującej treści: Doszło do wiadomości rządu, iż często jedna osoba, komisant, podejmuje się wyrabiania paszportu dla wielu chcących jechać za granicę, że tacy komisanie tworząc sobie z wyrabiania paszportów rzemiosło i zarobek, wystawiają podróżnym ogromne trudności, z którymi walczyć muszą, by paszport otrzymać. Ażeby na przyszłość usunąć te nadużycia, ogłasza kancelarya gubernatora wojennego

przez wszystkie dzienniki, że te opowieści komisantów są fałszywe, głoszone przez nich trudności przy wyrabianiu paszportów nie istnieją, i że paszporty codziennie prócz świąt wydawane są z biura gubernatora. Następnie zapowiada iż prosby o paszport winny być osobiście oddawane, wyjąwszy gdy osoby żądające paszportu są chore, a wówczas powinno być w prośbie wyrażone nazwisko osoby, mającej oddać prośbę. Koszta otrzymania paszportu wynoszą tylko 50 kop. za blankiet, oprócz prawem przepisane go stępla, (który, jak wiadomo, wynosi 100, 50 lub 25 rsr., wyjąwszy tylko wojskowych, urzędników i sprawujących urzędy obywatelskie, którzy nie płacą stępla paszportowego lub bardzo mały opłacają.) Stępel paszportowy płacić muszą wszyscy poddani rosyjscy, z wyjątkami dawniej postanowionemi; cudzoziemcy zaś kupcy, artyści cesarskiej akademii sztuk pięknych, wojskowi wszelkiego stopnia ranieni w boju, wraz z ich rodzinami i służącymi, nie płacą żadnego stępla paszportowego. Prócz tych dwóch prawem przepisanych opłat, wyrobienie paszportu żadnych więcej za sobą nie pociąga kosztów i otrzymujący paszport nie więcej płacić nie powinni.

— Ważną dosyć wiadomość z prowincyi zakaukaskich przynosi nam dziennik tyfliski Kawkaz, w liście pisanym z Erywanu. Potwierdza on nasze doniesienie, iż Rosya przedsięwzięcie teraz wyprawę przeciwko ludom kaukazkim na wschodnim stoku Kaukazu, i że generał Chrulew dowodzić będzie w tej wyprawie, zawsze jednak pod najwyższym kierunkiem namiestnika Murawiewa. Albowiem Kawkaz pisze, że generał Chrulew przybył do prowincyi erywańskiej i obejrzał wojska na linii rzeki Arax rozłożone. Gubernator Erywanu dał dla niego obiad, na którym wznosił toast na cześć przyszłych zwycięstw generała Chrulewa na Kaukazie. Po kilkodziennym pobycie, udał się Chrulew przez Eczmiadzin do Karsu. Przejeżdżając przez Eczmiadzin, wstąpił do tamecznego monasteru i miał długą rozmowę z patriarchą katolicko-armeńskim Narsesem, która się ściągała także do spraw politycznych, jak to wyraźnie mówi Kawkaz.

— W sprawozdaniu naszym o podróży cesarza Aleksandra po prowincjach nadbaltyckich, daliśmy już opis pobytu jego w stolicach Kurlandyi i Inflant, w Mitawie i Rydze. O dalszej podróży podajemy dzisiaj krótką wiadomość wyjętą z raportów ogłoszonych w Inwalidzie z 10. i 11. Czerwca. Z Rygi udał się cesarz 8. tm. w nocy do Rewla, a na spotkanie jego wyjechał z Rewla wielki ks. Konstanty i razem z monarchą przybył do tej stolicy gubernii estońskiej. W Rewlu przyjmował najprzód cesarz przedstawiające mu władze wojskowe i cywilne, a następnie oglądał wraz z w. księciem umocnienia i warownie tego silnego portu wojennego. D. 10. Czerwca o 1. godzinie w nocy wsiadł cesarz wraz z w. księciem na pokład parowcu „Grozjaszczyca“ i popłynął do Kronstadu.

W przejeździe przez prowincye nadbaltyckie kazał cesarz rozdawać ubogim miast Mitawy, Rygi, Rewla i Parnawy 11,000 rs.

Podaliśmy już dawniej depezę telegraficzną, iż w nocy z 11. na 12. t. m. powrócił cesarz Aleksander do Petersburga; dzisiaj przynoszą nam dzienniki petersburskie z d. 12. Czerwca szczegółowszą wiadomość o powrocie cesarza, iż monarcha ten przypłynął na parowcu „Aleksandra“ 11. t. m. o 9ej wieczór i wysiadł na wybrzeżu angielskiem.

— Ruski Inwalid ogłasza ciągle rozkazyienne cesarskie, datowane w podróży z rozmaitych miast niemieckich i prowincyi nadbaltyckich; w rozkazach tych znajdujemy mało nas zajmujące mianowania na rozmaite stopnie w wojsku, przemianowania czyli przeniesienia i udzielenia urlopów. Najważniejszym z świeżych rozporządzeń cesarskich, jest polecenie utworzenia w Irkucku jednego oddziału zarządu marynarki, który pod przewodnictwem gubernatora wschodniej Syberyi, ma wyprost zarządzać wszystkimi sprawami marynarki rosyjskiej na oceanie Spokojnym. (Czas).

Francya.

Paryż, 20. Czerwca. — Zapewniają, że idee angielsko-francuskie co do połączenia Mołdawii z Wołoszczyzną zmieniły się nagle. Zdaje się, że Porta i Austria podały memorandum w Paryżu i Londynie, które nie było bez znaczenia. Coraz bardziej przekonują się w Paryżu, że połączenie tych dwóch księstw najlepiejby posłużyło Rosyi.

— Kardynał Patrici wyjeżdża 28. m. b. Obecność jego w Paryżu dała powód duchowieństwu francuskiemu do wielu ważnych rozmów, do których pociągnano także kilku członków partji katolickiej, jakoto: Montalemberta i Falpociągoux. Dokładają niemało starań, aby ograniczyć prasę względem spraw kościelnych. Mało jest atoli nadziei, aby parciu temu księży zadość chciano uczynić.

— Książę panujący badeński przybędzie tu jutro i zabawi 5 dni.

— Jenerałny inspektor dróg i mostów p. Julien, udał się przed kilku

dniami do Petersburga celem naoznego przekonania się o kolejach żelaznych w Rosyi, a to z polecenia cesarza Alexandra II.

— Wiadomości z okolic Loary są jeszcze zasmucające. Wody jej nie wróciły całkiem do swych łozysk.

— Ciało prawodawcze zarzucają z wszystkich stron petycjami, memorandami, protestacyjami za i przeciw reformie celnej.

— Projekt do senatu consulta, przedłożony w tych dniach senatowi do narady względem rejencyi cesarstwa, w głównych punktach takiej jest treści:

Cesarz do skończenia 18 roku życia swego jest małoletnim. Jeżeli niedoletni cesarz wstępuje na tron po ojcu, który przed zejściem swem nie postanowił żadnym aktem o rejencyi cesarstwa, tedy cesarzowa matka jest rejentką i ma pieczęć około syna swego małoletniego. W braku cesarzowej, jeżeli cesarz publicznym lub tajnym aktem nic w tej mierze nie postanowił, służy rejencya pierwszemu księżęciu francuskiemu, a gdy jego nie masz, jednemu z pozostałych księząt francuskich w porządku, w jakim idzie sukcesyjność korony. Gdy nie masz żadnego księcia francuskiego zdolnego objąć rejencyę, obiera senat rejenta, powołany przez radę rejencyjną i na jego przedstawienie. Gdyby cesarz nie miał być wybrać żadnej rady rejencyjnej, zbierają się i proponują ministrowie jako rada zebrani, przywołując do tego prezydenta senatu, ciało prawodawcze i radę stanu. Aż do chwili wybrania rejenta, kierują ministrowie sprawami państwa, zebrani jako rada i decydują większością głosów. Rejent i członkowie rady rejencyjnej muszą być Francuzami i mieć spelną lat 25. Publiczny akt, w którym cesarz stanowi o rejencyi, adresuje się do senatu i składa się w jego archiwum. Wszystkie akta rejencyi wydają się w imię małoletniego cesarza. Aż do pełnoletności cesarza służy w całej rozciągłości cesarzowej rejentce, za małoletniego cesarza, cesarska powaga z zastrzeżeniem praw radzie rejencyjnej zostawionej. Wszelkie postanowienia prawne, które są na straż osoby cesarza, stósują się i do cesarzowej rejentki i do rejenta. Funkcye cesarzowej rejentki albo rejenta zaczynają się z chwilą zejścia cesarza. Gdy małoletni cesarz umiera zostawując brata jako następcę tronu, tedy trwa rejencya cesarzowej albo rejenta bez wszelkiej nowej formalności. Rejencya cesarzowej ustaje, gdy kolej sukcesyjna powołuje na tron księcia nie będącego jej synem. Gdy małoletni cesarz przy zejściu swojemu zostawia koronę nieletniemu księciu z innej gałęzi, pozostaje w urzędowaniu swem regent aż do pełnoletności nowego cesarza. Książę francuski, który przez niedostateczny wiek albo dla innej jakiej przyczyny widzi się być w niemożności zajęcia się rejencyą w chwili zejścia cesarza, nie może być powołanym do rejencyi choć i przeszkoda dotychczasowa ustaje. Rejencyą zatrzymuje raczej rada wykonawcza aż do pełnoletności cesarza.

Rejencya (z wyjątkiem rejencyi cesarzowej) nie nadaje żadnego prawa do osoby małoletniego cesarza. Pieczęć nad nim, zajęcie się jego domem, dozór nad jego wychowaniem porucza się matce. W braku matki albo osoby, którą cesarz sam oznaczył, powierza się pieczęć nad nieletnim cesarzem osobie, którą rada rejencyjna oznaczy. Ani rejent ani jego sukcesorowie nie mogą być na to obrani ani oznaczeni. Jeżeli cesarzowa rejentka albo rejent za życia cesarza nie wykonali przysięgi względem pełnienia rejencyi, tedy składają ją na ewangelię małoletniemu cesarzowi siedzącemu na tronie, w asystencji księząt francuskich, członków rady rejencyjnej, ministrów itd., w obec trzech wysokich ciał państwa. Przysięga może być złożona małoletniemu cesarzowi także w obecności rady rejencyjnej i ministrów. W takim razie obwieszcza się publicznie przez proklamacyę cesarzowej rejentki albo rejenta, że wykonana została. Minister stanął spisuje protokół z złożonej przysięgi, podpisany przez cesarzową rejentkę albo rejenta, przez księząt rodziny cesarskiej, radę rejencyi i ministrów.

Rada rejencyjna wyznacza się na cały ciąg trwania małoletności cesarza. Składa się ona 1) z księząt francuskich, 2) z osób, przez cesarza aktem publicznym lub tajnym oznaczonych. Jeżeli się to nie stało, mianuje senat pięć osób członkami rady rejencyjnej. Zaden członek rady rejencyjnej nie może być usunięty od funkcji swoich ani przez cesarzową rejentkę ani przez rejenta. Radę rejencyjną zwołuje cesarzowa rejentka albo rejent i przyzduje na nią. Cesarzowa rejentka albo rejent mogą jednemu członkowi z księząt francuskich albo jednemu członkowi z rady rejencyjnej przekazać prezydencyę. Rada rejencyjna naradza się koniecznie i decyduje większością głosów 1) nad ożenieniem cesarza, 2) nad wypowiedzeniem wojny, nad podpisaniem pokoju, zawarciem przymierza i układów handlowych, 3) nad układami organicznymi senato konsultów. W razie, gdy głosy są podzielone, decyduje głos cesarzowej rejentki albo rejenta. Rada rejencyjna ma tylko głos doradczy co do wszystkich innych pytań, które jej przedłoży cesarzowa rejentka lub rejent.

W ciągu rejencyi trwa administracya dotacyi korony wedle postanowionych prawideł. Administracya dochodów oznacza się w zwykłych formach, pod autoryzacją cesarzowej rejentki albo rejenta. Osobiste wydatki cesarzowej rejentki albo rejenta i utrzymanie domu stanowią część budżetu korony. Ilość onego oznacza rada rejencyjna. W razie nieobecności rejenta przy części małoletności, gdy cesarz przed swem zejściem nic w tej mierze nie postanowił, zajmują się sprawami państwa aż do przybycia rejenta ministrowie w urzędzie zostający.

Memoryał w kwestyi polskiej (Dokończenie.)

Musimy przypomnieć Waszej Ekscellencyi, owe uroczyste obietnice, które nam pod względem tych punktów traktatu wiedeńskiego, dane były przez izby prawodawcze francuskie, za przesłaniem rządu, przez cały przeciąg czasu od 1831 do 1848 roku; musimy przypomnieć i owe sympatyczne odgłosy parlamentu angielskiego i owo jednogłośne postępowanie zgromadzenia narodowego z dnia 23. Maja 1848 r. Wedle naszego przekonania wszystkie te obietnice powinny jeszcze bardziej obowiązywać rząd obecny, który wypłynął z życzeń Francyi i stał się solidarnym dla tradycyi cesarskich; albowiem Francya obierając cesarza, aby wedle tych tradycyi rządził i ją z politycznego upadku wydzwignął, chciała tem samem, aby i Polskę przywrócił. Od tej pory byliśmy prawie pewni naszej niepodległości, polegającej na ogólnych interesach Europy; powitaliśmy epokę naprawy wszystkiego złego dla Polski, albowiem nie mogliśmy i nie możemy dotąd oddzielić od siebie owych dwóch wielkich zasad, które nam nieśmiertelne imię Napoleona w jedności przedstawiało. Zbyt wiernie służyliśmy założycielowi cesarstwa, abyśmy wzięci mieli o jego spadkobiercu. Odwołujemy się na jego uczucia, które są uczuciami narodu, i na jego

własne słowa, przy niejednej sposobności, do naszych ziomków wyrzeczone: Francya chce rządu, coby utrzymywał pokój i sławę. Otóż sławą Napoleona jest uwolnienie Polski.

Wykazaliśmy poprzednio dostatecznie, że Polska ma prawo do interwencji Europy, na kongresie zgromadzonej, aby zasada jej niepodległości utrzymana była; chodzi jeszcze o wykonanie interesu, jaki Europa w tym względzie mieć może.

Kwestya wschodnia, owo wieloznaczne zagadnienie, którego ostatecznej rezolucyi zapewne dziś nikt dać nie odważy się, nie może w żaden sposób być oddzieloną od kwestyi polskiej, która jest tamtęj początkiem i głównym żywiołem. Wszelka kombinacya, któraby chciała ją rozwiązać z wyłączeniem Polski, nosiłaby znamie słabości i niemocy; widzimy tego dowód już teraz w dodatkowym traktacie z dnia 15. Kwietnia, którym akt kongresowy trzeba było wzmocnić gwarancyą, wziętą z po za obrębu jego pierwszych zasad. To musiało nastąpić, albowiem Rosya układała się, aby tylko zyskać na zwłoczce; wiekowa jej polityka jest we wszystkich punktach ta sama. Międzystawienie Polski jest jeszcze jedynym logicznym i rozsądnym środkiem, aby Rosyą wstrzymać w jej postępie ku zachodowi i ku południowi. Dziś już wypowiada wojnę Czerkiesom, którzy pod względem religijnego wyznania do sultana należą; jutro pójdzie kolej na Persyę; droga wschodnia morza Czarnego stoi dlań zawsze otworem. Są w życiu narodów, jak w życiu pojedynczych ludzi nieprzepatne konieczności, które się nie dadzą żadną radą obejść. Z dwojga jedno: albo Polska będzie wolna, albo Turcyą prędej czy później pójdzie w moskiewskie hołdownictwo. Pomnijmy na to, że państwo grecko-słowiańskie, projektowane przez Piotra I., a urzeczywieszczone przez jego następców, składałoby się ze stu milionów ludności: od wielu wieków Carogród, jest rosyjską nazwą na Konstantynopol! Napoleon powiedział: że zlanie Polski z Rosyą, uczyniłoby ją wszechmocną. Pełnomocnicy nie puszcza mimo tych skazówek, jeżeli dziełu swemu chcą nadać trwałość i pochwałę przyszłych pokoleń.

Stanowczo odpychamy od siebie wierutne oszczerstwa, które sprawę Polski ze sprawą anarchii i rozruchów w jedno zlać usiłują; są to nienawistne oskarżenia, którym zresztą nikt wiary nie daje, a nawet ci nie, którzy je szerzą. Anglia, Szwecya a nawet Austria, zawsze się okazywały skłonniemi podania ręki do dzieła naszej niepodległości, a te mocarstwa zaprawdę nie mają w tem interesu, aby służyli sprawie anarchii. W dziele naprawy sprawiedliwości widziały tylko spełnienie wielkiej konieczności politycznej. Nie przypuszczamy, aby Francya chciała odrzucić ich inicjatywę. Powiadają, że przełknięto się całej karty europejskiej, coby było nastąpiło, gdyby sprawę Polski wniesiono na kongresie; jak gdyby mogło być większe niebezpieczeństwo nad to, któreśmy co dopiero wskazali, i jak gdyby owa zmiana, będąca koniecznym skutkiem każdej prawdziwej wojny, przechodziła siły Francyi i jej sprzymierzonych! Zaprawdę nie o to chodziło, aby odrzucić dawną kartę Europy i nakreślić nowe granice, jakie między sobą narodowości tworzą; raczej chodziło o to, aby utrzymać tę kartę, jaką wszyscy zastali przy początku europejskiej wojny. Takie było zadanie kongresu, i od jego spełnienia nie mógł się uchylić.

Miałaby Polakom ta straszliwa niesprawiedliwość być wymierzoną, że za to, iż przez 25 lat nie chcieli stanowić awangardy rosyjskiej i wzbraniali się iść przeciw zachodowi, podarto im ostatni szpargał ich niepodległości; mieliżby doznać tej najwyższej krzywdy, że aż do imienia wymazani zostali z karty świata, za to, że trwali upornie w nadziei, że Europa za nimi się umnie, pomna na zasługi ich męczeństwa? I dla czegożby Europa wzbraniać się miała dopełnienia obowiązków przejętych względem jednego z najdawniejszych i najwaleczniejszych narodów chrześcijaństwa? Zajmowano się losem Greków, Rumunów, Serbów, Skandynewów, Tatarów, Cyganów i innych różnorodnych ludów, zaledwie znanych z istnienia; czemuż przynajmniej tyle na korzyść Polski nie uczyniono, narodu dwudziestomilionowego, który trzymanym jest w jarzmie stokroć twardszém przez wspólnego nieprzyjaciela?... Krew naszych żołnierzy zbyt często zlewała się z krwią Francyi, i Francya nabyła ztąd prawa bronięcia i zastaniania siostry swojej między chrześcijańskimi narodami. Dała w zakład honor swój, a honor jest we Francyi zasadą, o którą nie ma sporu!

Przekonani, że odrodzenie ojczyzny naszej potrafi jedynie zapewnić Europie pokój trwały i rozwinąć w naturalnym postępie jej wolnomysłne kierunki — że ono jedno zdolne położyć koniec gwałtownym wstrząśnieniom, niepokojącym ciągle od końca zeszłego wieku zachód Europy, i zmuszającym go trawić żywotne siły cywilizacyi w nieustannie wracających się i bezowocowych bojach; — że ono jedno może wyrównać ogromnym ołharom, które Francya i jej sprzymierzeni w wojnie na wschodzie ponieśli; — my wygnańcy i reprezentanci Polski, zaklinamy naczelników i pełnomocników mocarstw sprzymierzonych: Francyi, Anglii, Austrii, Sardynii i Turcyi, a nadewszystko zaklinamy Waszą Ekscellencyę jako naszego naturalnego obrońcę i prezesa kongresu, aby naprawioném zostało to zapomnienie Polski, w interesie całej Europy, ubolewającej nad jej losem; aby przynajmniej na jej korzyść, żądano tych postanowień, które Francya, acz rozbrojona w roku 1815 dla niej wyjednana, a których się domagała Francya zwycięzka tém większe ma dziś prawo; — a mianowicie, aby nasze narodowe instytucye powrócone nam na zawsze i zagwarantowane były; i aby Królestwo Polskie i wolne miasto Kraków, ustanowione kongresem wiedeńskim, a od 1831 do 1846 r. przez Rosyą i Austryę bezprawnie zniweczone, przywrócone zostały na zasadach aktem kongresowym objętych i przez trzy interesowane dwory zatwierdzonych; — aby kodex Napoleona w r. 1832 zniesiony i zastąpiony przez statut organiczny, który przełom zaprowadził, na nowo w całym zakresie Polski, zaprowadzonym został.

Ufni w mądrość zdań i w uczciwość zamiarów W. Excellencyi, oczekiwając będziemy jej w tej mierze postanowienia; pewni, że opatrnością bożką przygotowane wypadki zgotują nam sprawiedliwość, i że znajdziemy szlachetne poparcie w opinii publicznej, tego najwyższego sędziego we wszystkich wielkich kwestyach narodowych, która w czasie dzisiejszego postępu i oświaty wszystkie stanowcze zdobywa zwycięstwem.

Dan w Paryżu 3. Maja 1856.

Za wychodzców polskich: Ostrowski (następuje kilka set podpisów).
(Kor. Cz.) Paryż, 16. Czerwca. — Uważacie, że składki na dotkniętych powodzią we Francyi zbierają się we wszystkich krajach związanych z Francyą albo potrzebujących Francyi. Jest to zdarzenie mające znaczenie

polityczne i pokazujące, jakie stanowisko Francya w Europie zajmuje. Do składek przyłożyli się nawet w pewnej części Rosyanie. Ważnem jest nowe oświadczenie pana de Mazade, w *Revue de Deux Mondes*, że pokój rozwiązał dawne aliansy i że Francya jest wolną zawierać inne. Podobne oświadczenie niemal uporne pisarzy mających styczność z rządem, musi mieć cel, ale ten cel trudno dziś z pewnością oznaczyć. Przestańmy na oświadczeniu. Pan de Mazade nie sądzi, aby udanie się cesarza Aleksandra II. do Berlina znaczyło tyle co zawarcie aliansu prusko-rosyjskiego; ma to być tylko przygotowanie do aliansu. P. de Mazade nie wpadł na myśl, że to udanie się było nieodzownem i że miało na celu podziękowanie za oddane usługi a może i za ocalenie.

Dnia 24. b. m. odbędzie się w Paryżu zebranie inżynierów w interesie kanału suezkiego. Jest to rzecz obchodząca bardzo Francją i politykę cesarską. Cesarz popiera p. de Lesseps.

Projekt do prawa mający znieść cła zakazowe we Francji, był bardzo dobrze przyjęty w Anglii i zapewne będzie równie dobrze przyjęty w Rosji. Projekt ten znosi cła zakazowe, ale utrzymuje cła protekcyjne. Francya nie wyjdzie z systemu protekcyi, który ją zubożył i którego rozsądne utrzymanie ułatwia położenie jeograficzne. Prusy, źle położone pod względem jeograficznym, muszą zbyt zniżyć protekcyę, na czem traci ich ludność. Gdyby robotnik pruski nie był tak oszczędnym jak jest, ekonomia krajowa straciłaby na dzisiejszych pruskich taryfach.

Na ostatniej wystawie rolniczej nie pokazała się żadna machina nowego wynalazku. Wszystkie były już znane. Dla zwiedzenia tych machin, przybył z Warszawy wspólnik Ewansa.

Zapewniają, że cesarz przed wyjazdem do Plombieres, ma zrobić niektóre zmiany w personalu administracyjnym i konsularnym.

Między majątkami, które się wzniosły we Francji od lat kilku, największym jest podobno majątek ministra Foulda. Pan Fould obraca 30 milionami na raporta giełdowe, które mu przynoszą 30 do 40 proc. Kończy się na przedmieściu św. Honorego budowa hotelu tego miasta. Będzie to piękny gmach. P. Fould będzie w nim mieszkał i będzie tylko do ministerium dojeżdżał, jak to czynią ministrowie angielscy.

Austria.

Wiedeń, 18. Czerwca. — Wczoraj odbyło się w ministerstwie spraw zagranicznych posiedzenie względem pytania Księstw Naddunajskich, na którym znajdowali się hr. Buol i posłowie Anglii, Francji, Prus, Rosji i wielki wzyr Ali basza. Hr. Buol rozwinął obszernie powody, zniewalające Austrię do popierania wniosku, jaki pierwotnie podała Turcyja, pozostawienia Księstw Naddunajskich w rozłączeniu. Wielki wzyr nie tylko zgodził się całkiem na powody przez pana Buol przytoczone, ale oświadczył w końcu, że monarcha jego nigdy nie zezwoli na połączenie obu księstw pod jednym suwerenem, chociaż gotów jest przychylić się do takich modyfikacji dotychczasowego systemu rządowego, któreby mu nadawały pewniejszą i stałszą podstawę. Sądzą ztąd, że Porta nie będzie się sprzeciwiała względem zaprowadzenia dziedziczności gospodarstwa, i można za rzecz pewną przyjąć, że dziedziczność godności gospodarza będzie podstawą nowego systemu rządowego. Co się tyczy połączenia tych księstw w jedno nie tak prędko spodziewać się można porozumienia, przynajmniej jest rzeczą pewną, że w konferencji wczorajszej nader sprzeczne były zdania, jako i że Rosya jak najoziębłej wspiera wnioski mocarstw zachodnich.

— Gazeta austriacka pisze w przedmiocie połączenia Księstw Naddunajskich w sposób następujący:

Francya i Anglia znajdują się w dziwniej sprzeczności z sobą, gdy po tylu usiłowaniach zapewnienia Turcji całosci teraz żądają połączenia Księstw. Połączenie to przeciw Rosji nie może być wymierzone, boć gabinet petersburgski sam za niem przemawia. Wprawdzie nie należy wszystkiego podejrzewać, co Rosya za dobre uznaje; ale ponieważ powszechnym systemem jest wielkich państw, mieć wszędzie małe, mniej znaczne państwa za sąsiadów, uderza przeto nie mało, że ze strony Rosji kraje nad dolnym Dunajem chcieliby przekształcić na silne ciało. Zamiar ten może być równie przeciw Turcji jak i przeciw Austrii skierowanym, aby Turcji zagrozić przez religijne, Austrii zaś przez narodowe stosunki nowego państwa. W ludności chrześcijańskiej wschodu żywym jest pragnieniem uwolnienia się od panowania muzułmańskiego. Najbardziej wolnomyślny Hat Humayum, najuczciwsza administracja nie zdoła tej myśli zatrzeć. Jeżeli więc Europa chce utrzymać państwo otomańskie, działalaby niestosownie, gdyby chciała gwałtowniejszym uczynić rząd, zamiast go przez podzielenie zmniejszyć. Królestwo greckie ograniczyła na korzyść Turcji dyplomacya europejska w sposób nienaturalny, a nad Dunajem miałaby ona dwa kraje wbrew zwyczajowi i historyi połączyć w jedno państwo, które wkrótce przyciągnęłoby do siebie Bułgaryę i przy pierwszej lepszej sposobności podałoby rękę niechętniej ludności Macedonii i Tesalii? Łatwo pojąć, że Porta upierać się temu będzie z całą uporczywością obrony swój własnej egzystencji. Głos jej musi być niewątpliwie usłuchany, gdy w układzie pokojowym paryskim zawarowano jej ze strony Europy władzę niezawisłą nad temi księstwami i całosci państwa, a ją samą poddano pod opiekę europejskiego prawa ludowego. Na artykułach odpowiednich układu tego opierając się, może Austrija i każde mocarstwo równego z nią usposobienia, bronić żądania Porty nie przystając na połączenie księstw, dopóki w Europie jasne układy mają swoje znaczenie.

— Czeski hrabia Fürstenberg otworzył w Pradze bibliotekę z 20,000 tomów złożoną na użytek publiczny. Szlachta czeska ma niezaprzeczenie tę zasługę, że wspiera gorąco sztuki i nauki. Jej zawdzięcza swój związek towarzystwo sztuk pięknych w Pradze.

— Co do ogłoszenia czynności posiedzeń zgromadzenia biskupów mówią, że takowe nastąpi pod względem uchwał, bez przytoczenia posiedzących posiedzeń i protokołów, i to wtenczas dopiero, gdy je papież i cesarz potwierdzą.

Wiedeń, 21. Czerwca. — Wielki wzyr Ali basza opuścił dziś Wiedeń.

Włochy.

Rzym, 13. Czerwca. — W tajemnym konsystorzu przyszłego poniedziałku oczekują alocucyi. Ojciec śty zamierza przy tej uroczystej sposobności wspomnieć o napadach, które wzniesione zostały mową lorda Palmerstona a które na wszelkie strony pisma piemontyjskie starają się rozsiewać. Tymczasem otrzymał ztąd kardynał Patrycyi poufne polecenie od ojca śgo, które ma

zakomunikować cesarzowi Napoleonowi jako odpowiedź na propozycyę z Paryża razem z Austrią uczynioną względem pożądaných zmian wewnętrznego urzędzenia państwa. W ogóle misya kardynała Patricego do Paryża nie jest wcale obcą celom politycznym do których policzyć należy porozumienie się z cesarzem Napoleonem względem przyszłego stanowiska kościoła katolickiego na wshodzie do ojca śgo co do protektoratu.

Rzym, 15. Czerwca. — W oczekiwanych zmianach w administracyi doszliśmy do stanowczego punktu. Reprezentanci Francji i Austrii przy tutejszym dworze podali promemorya, w którym złożyli projekta do poprawy. Nawet kardynał Antonelli, znany powszechnie jako nieprzyjaciel wszelkich reform, nie jest już obojętnym, i tym sposobem spodziewać się godzi zmian na pewno.

— Jedna kolej żelazna po drugiej się nastaje. Wczoraj otrzymało towarzystwo bezimienne akcyonaryuszów na czele których stoi Micarda koncesyę do budowania kolei żelaznej od Frascati do Ceprano pod tym atoli warunkiem, że przestrzeń ta będzie w ciągu trzech lat skończoną. Z drugiej strony ma się ciągnąć kolej żelazna od Capui do Ceprano.

Turyń, 16. Czerwca. — Pisma tutejsze bardzo nieśmiało, bojaźliwie mówią o znajomej nocie hrabiego Clarendona. Dinitto prawi, że zgadza się zupełnie z Austrią, że rozwiązanie pytania państwa kościelnego należy zostawić Austrii i Francji. Po Anglii mało się można spodziewać. Taka odpowiedź i tak prędkie zaniechanie sprawy włoskiej jest, mówi to pismo, faktem niespodziewanym.

— Tegoroczna sesya izb sardyńskich zamknięta została dekretem królewskim.

— Pismo turyńskie *Opinione* zamieszcza następujący artykuł: Jeżeli dobrze pouczeni jesteście, tedy spór, powstały w Parmie między austriackim komendantem a władzami miejskimi, doznał niespodziewanego rozwiązania. Austriacki komendant wojenny nastawał na to, aby śledzce czynności jego rozciągały się i na te przypadki, które wydarzyły się nim ogłoszono stan oblężenia. Władze miejscowe poparte przez księżną Panią, wzdrygały się przystać na podobne postępowanie, na co odpowiedział hrabia Creneville, że nie będzie popierał rządu, ale zostawi go własnym siłom. Uchwycono go za słowo i rząd natychmiast otworzył więzienia więźniom stanu. Jaki skutek krok ten wywoła, nie wiemy.

Hiszpania.

Z Madrytu donoszą, że zamysłają wnieść wotum nagany przeciw ministrowi Esosura z powodu budowli bramy słonecznej.

Madryt, 21. Czerwca. — Od 19. m. b. była królowa Pani cierpiącą; puszczono jej krew, ma się lepiej, ale poroniła.

Grecya.

Ateny, 14. Czerwca. — Wiele osób bez paszportów tu bawiących wydalono, a to z powodu szerzących się band złodziei bezczelnych, narzucających prosto kontrybucyę na osoby bogate, które chwytają.

Wiadomości literackie.

Poznań. — Zawsze czynny nakład Zupańskiego ogłasza następujące dzieła: 1) Polska średniowieczna, przez Lelewela 2 tomy, (pierwszy i drugi) drugie wydanie powiększone. — 2) Dwa bracia artyści, zarys życia towarzyskiego XIX. stulecia, przez L. P. — 3) List żelazny; tragedia Małeckiego, drugie wydanie, całkiem przerobione. — 4) Pani Podkomorzyna, powieść przez Paulinę z L. Wilkońska. — 5) Wagi historyi książąt polskich, na nowo przerobiona i powiększona, przez Lelewela. — 6) Obrazy świata starożytnego, przez L. Niemojewskiego. (Czas.)

Warszawa. — Nakładem księgarni S. H. Merzbacha, wyszedł zeszyt 3ci „Nanki ekonomii czyli Zarząd gospodarstwa wiejskiego,“ Michała Oczepowskiego, z portretem autora, litografowanym w zakładzie Fajansa. Zeszyt ten 3ci, kończy tom 11ty „Gospodarstwa wiejskiego“ Tom 12ty czyli zeszyt 4ty, 5ty i 6ty, są w druku. Cena prenumeraty tomów 11go i 12go, rs. 5 kop. 10.

Przybyli do Poznania 25. Czerwca.

BAZAR: Książę Czartoryski z Wiednia, Skorzewski z Kretkowa, Przyłuski z Łagiewnik, Moszczeński z Kozuszkowa, Kosiński z Tarnowięgórki, Mielecki z Łabiszyna, Jaraczewski z Mielżyna, Jaraczewski z Jaworowa, Gorzeńska z Śmiełowa.

HOTEL RZYMSKI BUSCHA: Heydors z Bydgoszczy, Leger z Norynbergii, Brix z Bentschen, Reinhold z Wrocławia.

HOTEL DREZDENSKI MYLIUSA: Zempowski z Jarkowa, Skarzyński z Sławie, Bojanowski z Malpina, Trapeziński z Morowiny, Kalkreuth z Muchocina, Bajęński z Szczecina, Niessing z Nowogomiasta, Herrmann z Skwierzyny, Hein i Schönwalder z Wrocławia, Brühl, Dessoir i Schindler z Berlina.

HOTEL BAWARSKI: Brudzewski z Otorowa, Szoldrski z Popowy, hrabia Bniński z Popowki, Koszutski z Jankowa, Suchorzewski z Węgierskie, Bröcker z Łabiszynie.

HOTEL DU NORD: Czajkowski z Tuczy, Taczanowski z Sławoszewa, Szmitkowski i Kutzner z Borowy.

POD CZARNYM ORŁEM: Neumann z Sandbergu, Łakomicki z Buszewa, Vietinghoff z Królikowa, Hepkowski z Opatówki, Henisz z Radziejewice, Szulczewska z Boguniewa, Döring z Berlina, Nowacki z Przysieki, Dzierzanowski z Glinny, Chłapowski z Broniszewice.

HOTEL BERLINSKI: Sokolnicki z Sońnicy, Regel z Gniezna, Halberstadt z Leszna, König z Rothdorfu, Regel i Wollmann z Sremu, Stein z Berlina.

HOTEL PARYZKI: Ciesielski z Sosnowka, Jarantowski z Czeluścina, Chłapowski z Bagrowa, Rogaliński z Ostrobrudki, Meyer z Czarnotula, Jackowski z Peczarnowice, Zaleska z Bożejewie, Wierszewski z Ryczywołu, Jarantowski z Xiążna, Radziwiński z Cerkwicy, prob. Zegarowicz z Goray, Zaleski z Podobowice, Alkiewicz z Mórki, Silberschmid z Heidingsfeld.

POD WIELKIM DĘBEM: prob. Janicki z Środy, Chylewski z Kosmowa, Prądyński z Stroszek, Kęszycki z Piekar.

POD BIAŁYM ORŁEM: Melzer z Wronek, Wackermann z Rogoźna, Smielowski z Wrześni.

HOTEL EICHBORNA: Laskowtki i Neymann z Środy, Knackfuss i Jahn z Rabczyna, Gottstein z Jaraczewa, Pietrkowski z Jarocina, Lissner z Lwówka, Bergas i Ephraim z Grodziska, Jakusiel i Jelenkiewicz z Gniezna.

HOTEL KRUGA: Woroniecka z Głogowa, Szalibary z Hünern, Mann z Kościana, Luczkowski z Góry.

POD ZŁOTĄ SARNĄ: Złotowski z Kozakowa, Bankiet z Kościana, Aż, Wroniecki i Morkowski z Buku, Danieliewicz z Łoczkowa, Kopeczyński z Barda, Babiszewski z Trzemeszna.

W MIESZKANIU PRYWATNEM: Czapski z Kuchar, ul. Podgórna Nr. 8.; Töpfer z Berlina, ul. Wysoka Nr. 4.

W piątek dnia 27. Czerwca 1856. roku
W WIELKIEJ SALI BAZAROWEJ
 dany będzie
KONCERT

na fortepianie
 przez

Emanuela Kanię,

na którym wykona następujące dzieła:

- 1) Fantazyja z Niemcy z Portici Thalberga.
- 2) Nocturno, (własnego utworu).
- 3) Dwie Etudy Chopina.
- 4) Ave Maria & Erlkönig Schuberta (Liszta).
- 5) Polonez, (własnego utworu).
- 6) Larghetto i Finale z drugiego koncertu Chopina.

Biletów po Tal. 1 dostać można przed koncertem w księgarniach PP. Kamińskiego i Żupańskiego, w cukierni p. Prevosti i w składzie nót muzycznych PP. Bote i Bock.

Przy wnijsciu cena biletu 1 Tal. 15 Sgr.
 Początek o godzinie 8 wieczorem.

Aukcja na meble, wina i cygara.

W czwartek dnia 26. Czerwca r. b. przed południem od godziny 9. sprzedawac będę w kramie pod Nr. 30. Wroclawskiej ulicy

meble mahoniowe i brzozone jako to: stoły, krzesła, kanapy, szafy, zwierciadła, łóżka i t. p.

100 butelek wina mozelskiego, 30 butelek araku de Bala-via i pewna ilość Hamburgskich i Breimeńskich cygarów, a to przez publiczną licytację najwięcej dajacemu za gotówkę.

Lipschitz, Król. Komisarz aukcyjny.

Aukcja na konie i wozy.

W aukcji na konie i wozy, odbywać się mającej dnia 27. Czerwca r. b. przed południem o godzinie 10. w starym Rynku przed wagą ratuszową, sprzedawac także będę przez publiczną licytację najwięcej dajacemu

Karyolkę na dwóch kołach i konia karego zaprzęgowego, kilka powozów, bryczek i sanek.

Lipschitz, Król. Komisarz aukcyjny.

OBWIESZCZENIE.

W środę dnia 2. Lipca r. b. przed południem o godzinie 10. sprzedany będzie przez publiczną licytację przez pułk podpisany przy tutajszym głównym odwachu na starym Rynku, koń służbowy Król. 1go pułku ułanów, wybrakowany z powodu zaniewidzenia na prawe oko i bardzo słabego wzroku lewego oka. Należytość kupna musi być natychmiast w gotowiznie w pruskiej monecie złożoną.

Poznań, dnia 21. Czerwca 1856.

Król. 2gi przyboeczny pułk huzarów.

ZEUSCHNERA pracownia fotografowania i malowania portretów przy Wilhelmowskiej ulicy Nr. 25. obok Hotelu Bawarskiego, jest otwarta każdego dnia od 9. do 4. godziny.

Wies **Bozacin** położona nad rzeką Welną, 1½ mili od miasta Gniezna, 1 milę od Rogowa i obejmująca 550 mórg, opatrzona w dobre łąki i rybołówstwo i wraz z inwentarzem, pod korzystnymi i łagodnymi warunkami, jest z wolnej ręki każdego czasu do sprzedania. O bliższych warunkach można się dowiedzieć w miejscu.

OBWIESZCZENIE.

Ordzin, wies szlachecka 400 mórg obejmująca, w pow. Pleszewskim, od miasta Pleszew 1 milę, od Ostrowa 3 mile, bardzo blisko szosy leżąca. Budynki masiw, grunt dobry, łąka pomiędzy dwoma młynami, inwentarz kompletny, obciążona landszafką; jest z wolnej ręki do kupienia. O warunkach można się dowiedzieć u właściciela w miejscu.

Smętkowski.

Wies szlachecka **Makownica** pod Witkowem jest do przedania z wolnej ręki. Bliższa wiadomość u dziedzica w Ruhocinie.

Dominium **Szczepankowo** pod Szamotułami ma na sprzedaż 100 skopów do produkcji wełny zdatnych.

A. Biletów akcyjnych, które na wyścigach konnych wszędzie przystęp dają i które inne rozmaite korzyści przynoszą, po 3 Tal.

B. Biletów wnijscia na trybunę, na wszystkie 3 dni wyścigów, po 1 Tal.

C. Takichże, ale tylko na każdy pojedynczy dzień, po 3 Złt.

D. Biletów wnijscia do przestrzeni zagrodzonych obok trybuny, na wszystkie 3 dni, po 3 Złt.

E. Na każdy pojedynczy dzień, tamże po 1½ Złt. każdego dnia od dziś, z wyjątkiem niedzieli, od rana do południa, pod l. 5. Wielkich Garbar, jako i każdy raz przed wyścigami przez 3 godziny, albo podczas samych wyścigów, w kasie na torze wyścigowym dostać można.

Bilety, które się według swego przeznaczenia kolorem i postacią różnić będą, mają być noszone na wszystkich miejscach **widocznie;** a kto nie będzie miał biletu, albo bilet niestósowny na miejsce i dzień, ten się na to wystawia, że przez opowaznionych na to niższych urzędników Kr. Policji, albo przez właściwe osoby wojskowe i cywilne, wydalonym, albo, według okoliczności, przez oprowadzonym zostanie.

Skarbnik Towarzystwa **Max Braun.**

Fabryka Machin i Narzędzi Rolniczych

H. Cegielskiego w Poznaniu

poleca następujące Machiny:

1) **Machinę do przetrzysania i suszenia siana i koniczyny,** podług Smitha, jednokonna, przewraca w 20 minutach jedną morgę siana lub koniczyny; cena 130 Tal.

2) **Zagrabiacz Howarda** (tak nazwana **Hungerharke**), służy do zagrabiania siana i zboża, mianowicie kłosów po zebraniu garści, także na jednego konia; cena 60 Tal.

Obydwie te maszyny otrzymały medale na wystawach w Londynie i Paryżu.

3) **Młockarnie czterokonne,** znane pod nazwiskiem Gdańskich, znacznie wzmocnione, po 300 Tal.

4) **Takież parokonne,** po 200 Tal. **Młockarnie** są w tej chwili w zapasie.

Młockarnie.

Gdy prawdopodobnie w tym roku dobre młockarnie znacznie poszukiwane będą, przeto upraszają się uprzejmie Panowie rolnicy, życzący sobie użyć takowe już do siewu, aby zamówienia w tej mierze wcześniej porobić zechcieli.

Są w zapasie: Hensmana młockarnie ręczne, także w połączeniu z 1. konną windą, wielkie parokonne i czterokonne Gdańskie.

Skład

Regenwaldskich narzędzi rolniczych i machin u **M. J. Ephraima w Poznaniu** w Rynku Nr. 79.

Dominium **Wielkie Rybno,** w powiecie Gnieźnieńskim pod Kleckiem, ma od dziś na sprzedaż 356 sztuk owiec rosłych, mocnych, poprawnych, wełnitych i do chowu szczególniej zdatnych. — Pomiędzy temi znajdują się powiększłej części młode maciorki, a mianowicie, 228 młodszych i 30 starszych maciorek, także do chowu bardzo zdatne. Prócz tych mogą być sprzedane jeszcze 128 częścią cytówek, częścią starszych skopów. Ceny według okoliczności.

Wielkie Rybno, dnia 10. Czerwca 185

O. Zastrow.

Dnia 3. Lipca będę sprzedawał w **Ruhocinie** pod Witkowem drogą licytacji za gotową zapłatę następujące inwentarze:

- 1) wołów roboczych bardzo pięknych 16.
- 2) krów 9.
- 3) stadnika 1.
- 4) młodocianego bydła 6 sztuk.
- 5) konia wierzchowego 1.
- 6) koni roboczych 10.
- 7) owiec do chowu zdrowych 300.

Hippolit Kierski.

Do laskawego uwzględnienia.

Szanownej publiczności polecam dobrze wypróbowane dubeltówki po miernych cenach, za których doskonałość ręczę. Mam także kilka taniach dubeltówek na sprzedaż. Reperacye robię prędko i trwale

Poznań, ulica Wroclawska Nr. 30.

A. Hoffmann, puszkarz.

W Zakładzie wodno-leczącym

W DEMBNE

odbędzie się dnia 6. Lipca r. b. w niedzielę zabawa tańców, którą poprzedzi koncert wokalny i instrumentalny przez pana Götte artystę opery.

Początek koncertu o 6ej godz. po południu, a zabawy tańców zaraz po odbytych koncertach.

Cena wnijscia od osoby 1 talar.

Dembno dnia 23. Czerwca 1856.

Administracya Zakładu.

Szczeciński Portland-Cement

pod wszelkim względem tak dobry jak angielski, jednak tańszy i zawsze **świeży** oryginalnie zapakowany, poleca beczkami i na wagę po cenie fabrycznej.

Skład gazu i rafinerya oleju

Adolfa Asch,

Poznań, przy ul. Zamkowej Nr. 5. niedaleko Rynku.

Wszyscy ci, którzy z stosunku dzierżawnego dóbr Łukowa, Szymankowa i Zernik z przyległościami za rok 1855./56. jakakolwiek pretensją do mnie mieć sądzą, zechcą się zgłosić do Pana Teodora Baartha w Poznaniu po odebranie swych należności.

Uchorowo, dnia 22. Czerwca 1856.

A. Grabowski, naddzierżawca.

Kobiety umiejące dokładnie prać i prasować, mogą znaleźć jeszcze zatrudnienie w pralni przy ulicy Młyńskiej Nr. 24.

Para gnjadych koni powozowych 5 lat starych są do sprzedania w kamienicy p. Kaczkowskiego.

Kurs giełdy berlińskiej.

Dnia 24 Czerwca 1856.	Sto. pa. p. Ct.	Na pr. kurant	
		papierami.	gotowizną.
Pożyczka rządowa dobrowolna	4½	—	100½
dito z roku 1850.	4½	102	—
dito z roku 1852.	4½	102	—
dito z roku 1853.	4	96½	—
dito z roku 1854.	4½	102	—
Obliży długi skarbowego	3½	—	86¼
dito premii handlu morskiego	—	—	151½
dito Marchii Elektoralnej i Nowej	3½	—	83¼
dito miasta Berlina	4½	—	100½
dito dito	3½	—	—
Listy zastawne Marchii Elekt. i Nowej	3½	—	95½
dito Prus Wschodnich	3½	—	91¼
dito Pomorskie	3½	—	93
dito W. X. Poznańskiego	4	90¾	—
dito W. X. Pozn. (nowe)	3½	88¾	—
dito Szląskie	3½	88¾	—
dito Prus zachodnich	3½	—	86¼
Bilety rentowe Poznańskie	4	—	93½
Louisdory	—	—	111½
Akcyje kolei żelazn. Starogr. Poznańsk.	4	97	—

CENY TARGOWE

w mieście Poznaniu.

Dnia 25. Czerwca 1856 r.

	od		do	
	tal. sgr. fn.	tal. sgr. fn.	tal. sgr. fn.	tal. sgr. fn.
Pszonicy pięknej, szefel po 16 garn.	4	5	—	4 15
Pszonicy średniej	3	15	—	3 25
Pszonicy ordynaryjnej	—	—	—	—
Żyta przedniego, szefel	3	10	—	3 20
Żyta pośledniego	—	—	—	—
Jęczmienia dużego, szefel	—	—	—	—
Jęczmienia małego	—	—	—	—
Owsa, szefel	1	22	6	2 2 6
Grochu do gotowania, szefel	—	—	—	—
Tatarki szefel	—	—	—	—
Ziemiaków, szefel	1	10	—	1 15
Masła, garniec	2	—	—	2 10
Koniczyna czerwona	—	—	—	—
Koniczyna biała	—	—	—	—
Siana, centnar	—	27	6	1
Słomy, kopa po 1200 funt	10	—	—	11
Spirytus (beczka 120 kw.) 80% Tral.	29	7	6	30 22 6
dnia 24. Czerwca	29	15	—	29
dnia 25. "	29	15	—	29

Stan Termometru i Barometru, oraz kierunku wiatru w Poznaniu

Dzień.	Stan termometru		Stan barometru.	Wiatr.
	najniższy	najwyż.		
16. Czerw.	+ 12, 3°	+ 18, 4°	27" 9 9"	Zachodni
17. "	+ 12, 2°	+ 19, 5°	27" 11, 4"	Poł zachod.
18. "	+ 12, 6°	+ 19, 3°	27" 7, 7"	Zachodni
19. "	+ 12, 3°	+ 15, 0°	27" 8 3"	Półn. zach.
20. "	+ 7, 5°	+ 19, 5°	27" 10 4"	Poł. wsch.
21. "	+ 12, 5°	+ 18, 4°	27" 9, 5"	Poł. zachod.
22. "	+ 10, 0°	+ 18, 3°	28" 0, 0"	Poł. zachod.